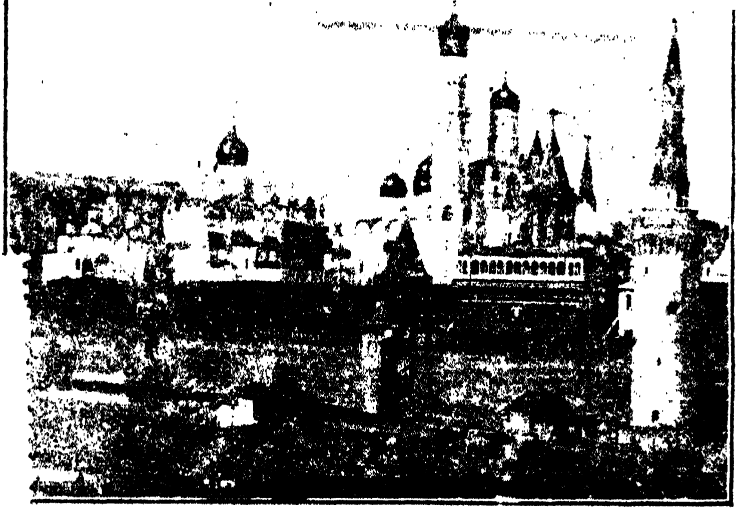
ઈસ્લામકા-ચાંદ

[હિસ્સા પહેલા]

કીંમત ૦-૨-૦

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર—

બુકસેલર મણીલાલ ભાયશંકર વ્યાસ.

ઠે. વીનસ સીનેમા પાસે, સુરત.

નઈ આગરેવાલેકી કવ્વાલી

જનાબે ઇશ્કકી આતિશ ફીશાની દેખતો જાઓ.
૧—ઈન્હી હજરતકી હય મેહરબાની દેખતો જાઓ.
છુપી હય દીલમેં હસરતકી નીશાની દેખતે જાઓ.
મુઆલે સોઝેગમ આહે નીહાની દેખતે જાઓ.
ભડક ઉઠ્ઠી હય શમ્આ જીંદગીની દેખતે જાઓ.
૨—સુના હે જાનલેનેમેં બડે મુશ્તાક હો તુમતો
મગર યેહ બેરૂખી કયસી યેહ આખીર કયા હુવા તુમકો
હમે આખીર અબસબીમારસે આંખે ચુરાતે હો
ઉધર મુંહ ફેરકર કયા ઝબાહ કરતેહો ઈધર દેખો
૩—મેરી ગરદન પે ખંજરકી રવાની દેખતો જાઓ
સબા તુહીં વહાં લીલ્લાહ જા ઓર જાકે યું કેહદે
મરીઝે હીજરકી ફુરકતકે હાથોં ગેર હાલત હય.
જોયે કુછ આરેહ હંય સાંચ હંય મેહમાન દમભરકે
ગુરૂરે હુસ્નકા સદકા જાતા હય દુન્યાસે
૪—કીસી કીંબાકીમેં મીલતી જવાની દેખતો જાઓ
ઝબાંતક ભી ન ખોલીથી કે તુમ આઝુરદા હોતે
શીકાયતકી નગો મોકે બહોત આએ શીકાયતકે
મેરે અલફાઝ દીલપર આપકે નશતરસે યું જાતે
સુને જાતે નથે તુમસે મેરે દીન રાતકે શીકવે
કફન સરકાવ મેરી બદ ઝબાની દેખતે જાઓ

૫–સદાએ હાએ વાવેલાકી સુનકર હય એક મુઝતર
કયામત ક્યું ન હો જાએ કયામતકા હય એ મનઝર
બયા હોને તો દો દેખીએ હંગામે મેહશર
વોહ ઉટઠા ઓર માતમ આખરી દીદાર મૈયતપર
અબ ઉટઠા ચાહતી હય લાશેકાની દેખતે જાઓ.

નઈ–કવાલ–જાવરાવાલા

જીસને દીયા હય દર્દદીલ ઉસકા ખુદા ભલા કરે
આશીકે ના મુરાદકો લાઝીમ હય યે દુઆ કરે.
બારે અલમ ઉઠાએં હમ શીકવા ન લબપે લાયે હમ.
હમતો વફાકે આદી હંય હમપર કોઇ જફા કરે.
ગેરોંકો મેરે સામને લુત્ફો કરમકી હો નઝર.
મુજસા ગરીબ નાતવાં ખુને જીગર પીયા કરે.
ઉલ્ફતમેં તેરી ઓ સનમ ખાતાહું કીબલારૂ કસમ.
દીલકો ખુદાકી માર હો તુઝસે અગર દગા કરેં.
રાતકો બઝમેં ગેરમેં જલ્વા ફીરોઝ કોન થા.
આપકે અયસે અયશમેં આગ લગે ખુદા કરે.
વાયદા કીયાથા કોનસા આપને આજતક વફા
કેસે યકીન ફીર કોઇ આપકી બાતકા કરે.
દરકે બુતાંમેં ઝબ્તકી કોશીશો હમને કી બહોત
પેહલુમેં જીસકે દીલ ન હો ફીર વોહ ગરીબ કયા કરે.

કહીં સુલી ન ચડવાદે

નહિ અચ્છા તેરા ચકબારગી રૂપોશ હોજાના
કભી રૂસ્વા ન કર ડાલે મેરા મદહોશ હોજાના
તુમે તેરી કસમ તુહી બતા કે સબ્ર ક્યું કર હો
મેરા તુઝપે ફીદા હોના તેરા રૂપોશ હોજાના
ઝમાને મેં અનલ હકકી સદા ફીર ન ગુંજ ઉઠે
કહીં સુલી ન ચડવાદે મેરા પુરજોગ હોજાના.
અરે વોહ સંગદીલ તુજકો કભી યે મોમ કરદેગા
તેરા ઝુલ્મો સીતમ કરના મેરા ખામોશ હોજાના
અગર ઈસ બુતસે મીલના ચાહેતો પેહલે અજલસેમીલ
નિઝામી કુછ નહિ દુશ્વાર હમ આગોશ હોજાના

જાવરાવાળા ગઝલ-કવ્વાલ અલાદીયા

ખ્વાજાને બનાયા હય મયખાનેપે મયખાના.
હર પ્યાસેકો મીલતા હય પયમાનેપે પયમાના.
શોહરત હય વોહ આજ અપના દીદાર દીખાઇંગે.
ઈસ વાસ્તે ગીરતા હય દીવાનેપે દીવાના.
ક્યા રસ્મ મોહબત હય હોતેહી શમાઅરોશન.
જલતા હય સરે મેહફીલ પરવાનેપે પરવાના.
યેહ હાલ હુવા અપના ઇસ ઝુલ્ફકે સોદેમેં.
કેહતા હય કોઈ મજનું કોઇ હમેં દીવાના

મેં દરસે કહીં તેરે જાનેકા નહિં હરગીઝ.
તુ ગુલ હય તો મેં બુલબુલ તુ શમ્આમેં પરવાના.
સર ખંજરે કાતીલપર કરતે હંય ફીદા સૂફી.
કીસ ધૂમસે હોતા હય નઝરાનેપે નઝરાના.

૯ કવ્વાલ ઇનદોરવાલે અલ્લાદીન

દીલે નાદાં જો મટ્ટીકે ખીલોને પર મચલતા હય
સબબ યે હય કે બચપન હી સે અરમાનોંમેં પલતા હય
તેરે કુચેમે તેરે ચાહને વાલોકી યે ગત હય
કીસીકી જાન જાતી હય કીસેકા દમ નીકલતા હય
જવાની મર્ગ હય પ્યારે ના દેખા જાએગા તુમસે
દુપટા મુંહસે સરકાલો હમારા દમ નિકલતા હય
મેરી તકદીર બદલી તુમ બી બદલે ફીર ગયે સારે
સમજતા થા ઝમાના એક હી કર વટ બદલતા હય
મુજે બચપનસે ઉલફત અબરૂએ જાનાસે હય મન્ઝર
સીપાહી આદમી તલવાર કે સાએ મે પલતા હય

આગરેવાલે કવ્વાલ તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર

મકતલમેં વોહ તો આએ ખંજર બદલ બદલ કર
યારબ કહાંસે લાઉં મય સર બદલ બદલ કર

અએ શોક સીજદાહ તેરી કરતે હ્ય આજમાઇશ
વોહ આસતાંકા અપને પથ્થર બદલ બદલ કર
મનઝુર ઇમતેહાં હુએ કીસ સખ્ત જાંકા યારબ
મકતલ મેં દેખતે હુએ તેવર બદલ બદલ કર
કાઅબેમેં બુતકદેમે આંખોંમેં દીલમેં જાંમે
જલ્વા દીખા રહા હુએ ઘર ઘર બદલ બદલ કર.
લડતે હ્યં જાકે બાહીર યે શેખ ઓર બ્રેહમન
પીતે હ્યં મેંકદેમેં સાગીર બદલ બદલ કર
અપની તો આશકી કા યે કીસ્સા મુખતસીર હુએ
મુજસે મીલા હ્ય મેરા દીલબર બદલ બદલ કર

તુ ધુનરે ધુનયા અપની ધુન

શેઅર

કુચએ યારમેં કલ જાકે પુકારા મંય ને
બેચને આયા હું દીલ હ્ય કોઈ લેનેવાલા
દીલફરોશીકી સદા સુનકે વોહ ઘરસેનીકલા
દીલ મેરા દેખ કે દુસ્મને ઇમાં બોલા

તુ અપની ધુનયા અપની ધુન.

શેઅર

દરદર ફીરા ખરાબ લીએ અપની ઇલતીજા.
પાયા કહીં ન મનઝીલે મકસુદકા પતા
મરતા કદમ હું દરદમેં મરહે દવા નહીં
તેરે સીવાં તબીબ કોઇ દુસરા નહીં

મુજકો કીસીકી આસ નહીં આસરા નહીં
તેરે સીવાં કોસીસે મેરી ઇલતેજા નહીં
લનતરાની સારી ભુલાજબ મુજે યાદ આગયા
મંચને વકતે કત્લ કાતીલસે ઝુકાકર સર કહા

તુ અપની ધુનરે તુ અપની ધુન

નઇ-ગઝલ-કવાલી.

ફુલા કુલા નિહાલે ઝિન્દગાની દેખતે જાઓ,
ખીલે હંય અબ ગુલે દાગે નિહાની દેખતે જાઓ,
યે ઉસકી કબ્ર હય જીસકો કીયા પામાલે ગમ તુમને,
રહી હય મીટ મીટાકર યે નિશાની દેખતે જાઓ,
દમે આખીર મેરી બાલીં પે આએ હો તો ઠેરોભી,
કે લુટતી હય બહારે **ઝીંદગાની** દેખતે જાઓ:
હય ઉન્વાને મહોબતસે મેરી રૂદાદે ગમ ઇસમેં,
કિતાબેં ઇશ્ક મેં મેરી કહાની દેખતે જાઓ.
દમે ગુલગશ્ત ઠુકરાઓ ન ફુલોંકો ગુલીસ્તાં મે,
જવાનાને ચમન કી ભી જવાની દેખતે જાઓ.
પડે હય કુશતએ તેગે સીતમ સેહરાએ ઉલ્ફત મેં,
"શહીદાનેવફા" કી મેઝબાની દેખતે જાઓ.
ગીરી હંય ખુન સે ગુલ્કારીયાં દીવારે ઝીંદાંપર.
અસીરાને જુનું કી ગુલ ફીશાની દેખતે જાઓ
મેરીજાં મુંહ ફેરો હાલે ગમગીં એક નઝર દેખો.

મેરી આંખોં સે અશ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ,
દીલો સબ્રો સુકું તો એક નઝરમેં તુમ્કોદે બૈઠે.
રહી હય અબ ફ્કત એક જાન જાની દેખતે જાઓ
દીખાકર રેશમી રૂમાલ વો કેહતે હય મેહફીલમે
મેરે જાંબાઝ આશીકકી નિશાની દેખતે જાની
બજાએ સાવનો ભાધું કે મેરે દીદએ તરસે
મેરીજાં ગમમેં અશ્કોંકી રવાની દેખતે જાઓ
સવાલે વસ્લ કરતા હય જવાબે તુર્શ સુન્નેકો
સીરાજે ઝાર કી શીરીંબ્યાની દેખતે જાઓ

ગઝલ.

ઝરા સી બાત પર આમાદએ તકરાર હો જાના
બીગડના રૂઠના લડના ગલેકા હાર હો જાના,
સીતમ હય હર કીસીકો ચાર દીન યાર હોજાના.
ગઝબ હય જાન હોકર જાન કા આઝાર હો જાના,
અભી તો સેંકડો કડીયાં ઉઠાની હોંગી ફુરકત મે.
કોઇ આસાં નહીં મુશકીલ સે વસ્લે યાર હો જાના,
વફા કા નામ બદ હોગા નહમસે હારના અય દીલ.
રહે ઉલ્ફત મેં **મીટના** ખાકે કુએ યાર હો જાના,
કીસી દીન ન કીસી દીન હો રહેગા દેખના અય દીલ.
મુકદદર મેં અગર લીખ્ખા હય વસ્લે યાર હોજાના,

નઇ ગઝલ.

આરામ કે થે સાથી કયા કયા જબ વકત પડા તબ કોઇ નહિ
સબ દોસ્ત યહાં હય મતલબકે દુનિયામેં કિસીકા કોઈ નહિ
વો બાગ જો થા ફુલોંસે ભરા ઈઠલાતી હુવી ફિરતીથી સબા
અબ સુંબલો ગુલકા ઝીક્ર હય કયા ખાક ઉડતી હય ઈસજા કોઈ નહિ
હર એક નુમાઈશ દેખા, જપકી જો પલક તો કુચ્છ ભી નથા
હસ્તીએ હુબાએ બહરે ફના ઇસદમ કા ભરોસા કોઇ નહિ
કતાલે જહાં માશુક જો થે, સુને હૈં પડે મર્કદે ઉન્કે
જબ ચાહને વાલે લાખોં થે અબરોને વાલા કોઇ નહિ
અપને તો યહાં બેગાના હુવે બેગાને તો ખુદ બેગાને હુવે
દુનિયા હય દુરંગી મતલબકી બેગર્ઝ કિસીકા કોઇ નહિ
વોહ જાહો હશમ જમશેદ કહાં કિસરાકી વોઇ ઝોં શાન કહાં
મીલતા હી નહિ અબ ઉન્કા નીશાન અબ પુછનેવાલા કોઇ નહિ
જબ પાસ હમારે પૈસા થા તબ દોસ્ત હમારે લાખોં થે
અબ વકત પડા હય મુશકીલ દુનિયા મેં હમારા કોઇ નહિં
અબ શીકવા કહાંકા કૈસા ગીલા હોતા હૈ વોહી મંઝુરે ખુદા
અપના તો ખુદા બસ હાફીઝ હય બીગડીમેં કિસીકા કોઈ નહિ

નઈ ગઝલ

તબ મઝા હય વસ્લ કા હદ્દવા ભી હો ઔર ખીરભી
આપભી પેહલુ મેં હોં ઔર આપકી હમશીર ભી.

કરદીયા હય મુફલીસો કલાશ એક માશુકને,
લે ગયા ઝાલીમ પતીલી ભી મેરી કફગોર ભી.
આપ કયા સમજે હુવે હય હમમેં કર ડાલુંગા ખાક
શેખ સદુભી મેરે ક[illegible] મેં હય કહવા પીરભી
ઠંડે દીલસે ઓસએ આરિઝ અગર દે દીજીયે
સયર સીમલે કી કરાઉં લે ચલું કશમીરભી
જુસ્તજુ ઇસ તરહ કે માશુક કી કરતા હું મંય
ગરમ પેહલુ ભી કરે કુચ્છ દીન પીલાએ શીરભી
એક હમ હય ખુન પાની એક હમને કર દીયા
એક દુશમનહય કભી પુટી નહિ નકસીર ભી
ઓસએ આરિઝ લીયા હમને તો બોલે હાય હાય
ચોંચ તેરી ચોંચસે હય કુંદનોકે તીરભી

રફતારે-યાર-મેં— આગ્રેવાલે-નઈ-કવાલી

દીવાને કે લીયે ઝખમે દીલે રંજુર લાયા હુ
બરાએ નઝરે જાના ખોસએ અંગુર લાયા હુ
અઝલહી સે તમન્નાએ વીસા લે હુર લાયા હુ
મય ફીતની દુરસે એક ચીજ ફીતની દુર લાયા હુ
યકીંને મારે ફત કા અપને દીલમેં નુર લાયા હુ
અંધેરી કોઠડીમે એક ચીરાગે તુર લાયા હુ
મેરે ઝખમો પે અકસે હુસ્ન આરીઝ ડાલકર બોલે
કે મેં તેરે લીએ યેહ મરહમે કાફુર લાયા હુ

અનલહક ઈસ લીએ મુશતાક કેહ મયદાહુ ઉલફતમે
કે મય મુહમે ઝબાને હઝરતે મન ફ્ર લાયા હુ

નઈ-ગઝલ જાવરેવાળા અલ્લાદીયા.

હમે ધોકા નદે સાકીવો પયમાને મેં રખ્ખી હય,
વો રખ્ખી હય યો રખ્ખી હય વો પયમાનેમેં રખ્ખી હય
અભીદ્દે અભીદ્દે વો પયમાનેમેં રખ્ખી હય,
યે કલ જન્નતમેં હોગી આજ મય ખાનેમેં રખ્ખી હય
ફરીશતે મુજસે મરકદમેં જો પુછેગેં તો કહેદુંગા
કે એક ચીલ્લુકે બદલે જાન મયખાનેમેં રખ્ખી હય
સીતમ સેહના મુસીબત ઝીલના કુરબાન હો જાના,
યે ખુબી તો ખુદાને સીર્ફ પરવાને મેં રખ્ખી હય,
જો ખીંચ જાઓ તો બે તલ્વાર આલમ કત્લ હો જાએ
બડી શય હય મગર અંગુર કે દાને મેં રખ્ખી હય
જીસે કલ હશ્રમેં સારી ખુદાઈ માંગતી હોગી
ખુદાકી શાન હય વો આજ મયખાને મેં રખ્ખી હય
મએ ગુલરંગકા મુસ્તાક ક્યા અચ્છા મુકદર હય
કે હાથોં મેં હય પયમાના વો પયમાને મેં રખ્ખી હય

ચંદ આશઆર

નઝરભી સાથ તારીફીમેં અપના છોડ દેતી હય,
સીયાહ કારી મુનવ્વર દીલકા શીશા તોડ દેતી હય

યે હાતીફ ગૈબસે હમકો નીદા દીન રાત દેતા હય
સીયાહ બખ્તીમેં કબ કોઈ કીસીકા સાથ દેતા હય
નીકલકર આસુ કેહતે હય હમારી ચશ્મે ગીરીયાંસે
કે તારીકીમેં સાયાભી જુદા રહેતા હય ઈન્સાંસે

શએર

ઈન્સાં ગલત સમજતે હય તોકીર ઝરકે સાથ,
ઈઝઝત બશરકો હોતી હય ઈલ્મો હુનરકે સાથ;

શએર

દોલતસે કમીના કભી આલી નહી હોતા
ઈઝઝતકા ખઝાના કભી ખાલી નહિં હોતા,

શએર

બશર રાઝે દીલી કહેકર ઝલીલો ખ્વાર હોતા હય;
નીકલ જાતી હય જબ ખુશબુ તો ગુલ બેકાર હોતા હય

શએર

બશરકો ચાહીયે મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કે એક દીન કામ યે 'સાહેબ સલામત' આહી જાતી હય

શએર

હંસ બોલ ખુશ રહાં કર મત હો ખફા કીસીસે
દેખી જગતકી ખુબી નહોગા નફા કીસીસે

શએર

બાશ દર આલમ ઝ હર યક હોશીયાર
જાયે ફુલ ગુલબાશ વ જાયે ખાર; ખાર,

નઈ ગઝલ

મઆલે સોઝે ગમહાએ નિહાની દેખતે જાઓ
ભડક ઉઠીહય શમ્એ ઝિન્દગાની દેખતે જાઓ
ઈધર ભી આવો ચેડ કબ્રે ફાની દેખતે જાઓ
તુમ અપને મરને વાલેકી નિશાની દેખતે જાઓ
ઉધર મુંહ ફેર કર કેયુ ઝિબ્હ કરતે હો ઇધર દેખો
મેરી ગરદન પે ખંજર કી રવાની દેખતે જાઓ
સુને જાતે નથે તુમ સે મેરે દીનરાતકે શીકવે
કફન સરકાવ મેરી બેં ઝબાની દેખતે જાઓ
અભી કયા હય કીસીદીન રંગ લાએગીયે ખામોશી
ઝબાને હાલકી જાદુ બયાની દેખતે જાઓ
ગુરૂરે હુસ્નકા સદકા કોઇ જાતા હય દુન્યાસે
કસીકી ખાક મેં મીલતી જવાની દેખતે જાઓ
વો ઉઠા શોરે માતમ આખરી દીદારે મય્યતહય
અબ ઉઠા ચાહતી હય લાશે ફાની દેખતે જાઓ

નઇ-શેર-ગઝલ.

કબ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેં હે
પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગર આંખોંમેં હે
દેખલેં ઇન દો ઘરોમેં દેખનેવાલે ઉનહેં
એક ઘર ઇનકા દીલમેં એક ઘર આંખોમેં હે
હમને કયું ઉનકો ન દેખાડું યે સબ અપના કસુર
હે વો યું દીલમેં નિહાં જેસેનઝર આંખોંમેં હે

નઈ-શેર-ગઝલ.

મોહમદ પે લુત્ફે ખુદા હો રહા હે
કેહ ઉમતપે ઉનકી ફીદા હો રહા હે
ચલાહું તસવવુર મે તયબા કીજાનીબ
ખીયા લેનબી રેહનુમા હો રહા હે
કહીં ડુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કિશતી
કરમ આપકા નાખુદા હો રહાં હે
ઉઠે મીમ એહમદ કાપરદા તો દેખું
કે પરદેમે દર પરદા કયા હો રહા હે
ઝપક જાયે આંખે તે દીલ બોલ ઉઠે
મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
ચમકતે હે સીને મે દાગે મુહબત
યે ગુલશન અજબ પુર ફીઝા હો રહા હે
ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો
મેં ઉસ ફખરે યુસુફકા શયદા હું તાહેર
ખુદા જીસપે ખુદ મુબતીલા હો રહા હે

નઈ-શેર-ગઝલ.

કહાં હે રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
લગાલે મુજકો સીનેસે સફીના દેખનેવાલે

મેરે મોલા મેરી કીશતી ભંવરમેં ડુબ જાતી હે
લગાદે પાર બેડેકો શફીના દેખનેવાલે
દીખાતાહે કીસેરીઝવાન ફીબા ગુલઝાર જન્નતકી
નદે બેગે કભી દશ્તે મદીના દેખનેવાલે
અગર વોહ દેખલે મોહરેનુબુવત લોટ હો જાતે
જોથે મોહરે સુલેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
તમન્નાહે યેહી દીલકી મીલેતો ચુમલું આંખે
કફે પાએ શહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
નથી હાજત ઉનહેં અયે મુમીનો કુચ્છ ઇતર જન્નતકી
મોઅત્તરથે મોહોમદકા પસીનાદ દેખનેવાલે
દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
બરે ખુશબખ્તહે તાહેરમદીના દેખનેવાલે

નઇ-શેર-ગઝલ

હય દલીલે કુલ્લોનફસીન સબ ફના હો જાઇંગે
હમભી એકદીન રાહીયે મુલકે બકા હો જાઇંગે
કબ્રતક સાથ દેંગે દોસ્તાને બેરીયા
દાબકર મટીમેં સબ પ્યારે જુદા હો જાયેંગે
હાથ ખાલી જાઇંગે દુનીયાસે દોલત છોડકર
માલકે માલીક અઝીઝો અકરૂબા હો જાઇંગે
હોગયે ઓલાદસેં મા બાપતો મર કર જુદા
ખુલદમેં અયમોમીનો સબ એક જા હોજાઇંગે

જીતેજી કુચએ કામ કરલો આખીરતકા ગાફીલો
મરતે દમ બેકાર સારે દરતોપા હો જાઇગે
પેહલવાં કયાકર રહેહે જીસમકે આગ્રપેનાઝ
કબરમેં કીડે મકોડેકી ગીઝા હો જાઇગે
દેખકર મરકદમેં તાહેર અરવકે હીક: જમાલ
આશીકે જાંબાઝ રદમોંપર ફીદા હો જાઇગે

નઈ શેર-ગઝલ

વોહ નીશાને કુફર મીટા ગયે બખુદા ખુદાસે મીલા ગયે
યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે બુતોંકો કલમા પઢા ગયે
રહે કુફર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસતા બતા ગયે
હુમે ઇસડગર પે ચલાગયે કે હરએક બલાસે બચા ગયે
મુઝે યુંગુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરબેરાઝહે
મેરે પરદા પોશહે મુસ્તુફા જો બદોંકે એબ છુપા ગયે
મેં ફંસાથા બેહરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો આપની પનાહમેં
જીને ખલક કેહતી હે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
કભી રોતે રોતે જો સોગયા તો નઝારા આપકા હોગયા
મુજે ખ્વાબમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે ભાગ જગા ગયે
ઉઠે સાતપરદે હીજાબકે બઢે પાએ શોક જનાબ કે
હુઈ બાતેં રાઝ વન્યાઝકી જો હુઝુર પેશે ખુદા હો ગયે
યે ખીયાલ થા જીને રોઝો શબ હમેં હાજીહાજી કહીં સોસબ
પોહનચીકે રોઝયે પાકપર ગયે ઇસ ગરઝસે તો કઇ ગયે

જો ફીરકે શાહમેં ધુલગયે તો ગુનાહ સબ યહીં ધુલ ગયે
બચા ખુન દીલ હસેપીગયે રહાલબ્તે દીલ ઉસે ખા ગયે
તેરે બાદ તાહીરેનાતખ્વાન યે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
વોહ કલામ લીખ્ખાકે નાતમેં કે જહા મેં ધુમ મચા ગયે

નઈ–શેર ગઝલ.

જા રહાહું ઉનકે કદમોપર ચમકનેકે લીયે
હસરતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલનેકે લીયે
બીસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીજકો
યાનબી મજબુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
યા મોહોમદ નફ્સ શેતાંનસે બચા લીજે મુઝે
મુસત એદ હય અઝદહા બનકર નીગલનેકે લીયે
ખારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સળક
ક્યા મીલા હે સાફ્ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
મરતે દમ તક ભી રહા બુજહલ દુશમન આપકા
આપ દોઝખમેં ગયા કમબખત જલનેકે લીયે
સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશો
મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલનેકે લીયે
કરલે જો કરના હે ગાફીલ મોત હે સરપર ખળી
સુબહ ગુઝરી શામ આઇ દીન હે ઢલનેકે લીયે
યે ન છોળેગી કીસીકો દમ નીકાલેગી જરૂર
હે અજલકા દાંવ એકદીન સબપે ચલનેકે લીયે

કેસે કેસે યાર હમદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
રહે ગયા તાહેર અફસોસ મલને કે લીયે

નઈ-શેર-ગઝલ.

ચાનથી આપકી ફુરકત તો ગવારાહી નહી
કોઈ તુમ સા મુઝે દુનીયામેં પ્યારા હી નહી
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલો મોલા
હું ગુનેગાર કહીં મેરા ગુજારા હી નહી
આસરાં હે તો ફક્ત અપને ખુદાકા હે મુઝે
અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામેં સહારાહી નહી
હુસ્ને યુ સુફમે ભી હે હુસ્ને મોહોમદ પ્યારા
કોઇ ઇસ શાનકા મેહબુબ દીલ આરાહી નહિ
હે મરીઆંને મોહબતપે ખુદાકી રેહમત
વોહ દીયા દરદ કે જીસ દરદકા ચારાહી નહી
હેં બહોત આપકી ફુરકતમેં પરેશાં ખાતર
એક ફકત ગમશે બુરાં હાલ હમારાહી નહી
ફેરલી સાફ અઝીઝોંને નીગાહેતાહેર
હમતો સબકે હે મગર કોઈ હમારાહી નહી

નઈ-ગઝલ ઇસાખાન નશાતર.

બડે આરામસે કટતી હય અય દિલ ઝિંદગી ઉનકી
મઅસ્સરહો ગઇ હય જીતેજી ઉનકો ગલી ઉનકી
અદાસે નાઝસે અંદાઝસે દિલ લે રહે હંમ વોં

કયામત હે કે એક એક બાત હય જાદુ ભરી ઉનકી
તડપતા થા મેરા દિલ ચાહીયે બે આબકી સુરત
તસલ્લી હો ગઈ ક્યા ક્યા જો સુરત દેખલી ઉનકી
ઝબરદસ્તીકા સોદા હમ નહીં કરતે નહીં કરતે
વો બોસા દેં ન દેં મુઝકો યે હીલે ઉનકા ખુશી ઉનકી
શબે વાદા ઉન્હેં કરહી લિયા રાઝી કિસી ઢપસે
ઉનહીં કે સામને તસ્વીર મેને ચૂમ લી ઉનકી
ફિદા હય ઉસ શહે ખુબાં પે ખુરશીદો કમર દોનોં
વો પેહરા શબકો દેં જિનકો કરેં યે ચોકસી ઉનકી
દમે નઝ્ઝારા દિલમેં એક નશતર સા ખટકતા હય
ગઝબ ઢાતી હય ક્યા ક્યા ચશ્મે સુરમગી ઉનકી

નઈ—ગઝલ ઈસાખાન નશતર.

ઈતના કહું મેં ઉનસે યે કયા મેરી તાબ હય
ઝાલિમ યે તુઝપેં ઝુલ્મ કી આદત ખરાબ હય
યે અર્ઝે મુદ્દુઆપે કિસીકા જવાબ હય
યે તો બડા ગુનાહ હય કબીરા અઝાબ હય
તુમકો બરોઝે હશ્ર ભી પહેછાન હી લિયા
તુમહી કહો કે કયસા મેરા ઈન્તિખાબ હય
ઈશ્કે વિસાલમેં મુઝે ઈતની ખબર નહી
વો ઉઝર કર રહે હય તબીયત ખરાબ હય
હોશો હવાસ કા હે ઠિકાના ન અકલ કા

અયલા તેરી ફિરાક મેં મજનુ ખરાબ હય
મેરા ખ્યાલભી હે ખ્યાલી પુલાવ ક્યા
સોચી જો કોઇ બાત કહા દિલને ખ્વાબ હય
હુરોંકા નાઝ હાય ગઝબ ઉપૂરે અલઅમાં
જન્નતભી આશિકોંકુ લિયે એક અઝાબ હય
રેહતા ભી હય નિગાહમેં આઠોં પહેર વો શોક
છુપતા ભી હે વો મુઝસે યે કયસા હિજાબ હય
ક્યા લુત્ફ આ રહા હય શબે વસ્લ અય નશીબ
પહેલુમેં વો હંય હાથમેં જામે શરાબ હય
જામે શરાબ લેતે હી હાથોંસે ગિર ગયા
અય શયખ પારસા તેરી નિય્યત ખરાબ હય
જયસી હો બાત વયસા હી કેહતા હે મુંહ બ મુંહ
નશાતર ઝમાને ભરમેં યુંહી તો ખરાબ હય.

નઈ-ગઝલ ઇસાખાન નશાતર.

હય યે કમાલે ઇશ્ક અગર દિલરૂબા મિલે.
મેરાજ મેં ખુદાસે રસુલે ખુદા મિલે.
ઉનકો તલાશ હય કે ઉહુકા પતા મિલે.
મુઝસે અગર વો આકે મિલે તો ભી ક્યા મિલે.
હમ કે રહે હે લાઇયે દિલ દીજીયે હમેં.
વો કેહ રહે હે તુમસે હમારી બલા મિલે.
મઅદુમ હય કમર તો દહન ના નશાં નહી

એક ચીઝ હો તો ઉસકા જહાં મેં પતા મિલે.
કિસ્મતસે ખુબ હઝરતે નાસેહ મિલે મુઝે.
હમદર્દ હમ ખિયાલ કોઈ આશના મિલે.
કરતે નહીં હેં એકસી બિસમિલપે ઇકતફા,
અબ ફીક્ર ઉનકો યે હય કોઇ આશરા મિલે.
મેં ઉનસે કેહ રહા હું કે મુઝસે મિલા કરો.
વો મુઝસે કેહ રહે હેં કે તુઝસે બલા મિલે.
મિલનેકા કયા મઝા હે જો દો ચાર સાથ હોં,
જબ લુત્ફ હે કે કોઈ અકેલા ઝરા મિલે.
મુઝસે વો અબતો રોઝ નયા માંગતે હય દિલ
પરવર દિગાર રોઝ હમેં દિલ નયા મિલે.
અગીયાર ઉનકો ગોદમેં લેકર ગયા ન હો.
નકશે કદમ મિલે તો કિસીકા પતા મિલે.
કેહતે હંય અર્ઝે વસ્લપર વો કાટકર ઝબાં.
અયસે ગુનાહગારકો અયસી સઝા મિલે.
મુશ્કીલ નહિં હર ખોએ હુએ દિલકા ઢુંઢના
નશતર અગર તલાશ કરેં તો ખુદા મિલે.
નશતર અબ ઇસ તલાશમેં ફિરતે હેં રાત દિન
મિસરા મિલે રદીફ મિલે કાફીયા મિલે.

નઈ—ગઝલ.

મય નથી ગોયા પરી એક બન્દ પયમાનેમેંથી
કયા અદાએ દીલરૂબા વહલાહ મયખાનેમેંથી

વહેશતે મજનું જો દેખી રોકે લયલાને કહા
બાત યે કબ ઇસસે પહેલે મેરે દીવાનેમેં થી
તેરે જલતે હી હુઆ અયેશમ્અ પરવાનેકા ખુન
મોત કયા ઈસ દીલજલેકી તેરે જલજાનેમેં થી
હોતે હીદોચાર ઉસસે દીલકો અપને ખો દીયા
કયા કશીશથી વો કશીશ જો આંખ લડજાનેમેં થી
અપને કુદરતકે કરિશ્મે યે દીખાનેથે ઉસે
તો ઝલીખા વર્ના કયા યુસુફ કે બયઆનેમેં થી
કર રહી હયે કીસલીયે અટખેલીયાં બાદે સહર
મહેવ કયા શબભર કીસીકી ઝુલ્ફ સુલઝાનેમેં થી
રફ્તા રફ્તા સારી દુન્યા બસ ગઇ જાકર વહાં
કોનસી અસ્રી કશિશ અયે "ફત્હે" વીરાનેમેં થી

નઈ—ગઝલ.

રાહે હક હમકો દીખાઈ અહેમેદ મુખ્તારને
બહેરે ઝુલ્મતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
મહેવે હયરત કર રખા હયે સબકો ઇસ ઇસરારને
તુરપર બીજલી ગીરાઇ કયું જમાલે યારને
રાહે હકકો કોન સમઝા હે ભલા ઉનકે સીવા
હક સમઝનેકા જો સમઝા સૈયદે અબરારને
ગેરકો હરગીઝ ન પુજો કોમસે યેહ થા ખિતાબ
બહેરો બરમેં ખલબલી ડાલી હે ઇસિને લલકારને

બહેરે રુહમતમેં જોથી ગરકાબ મુખલુકે ખુદા
ઉસકો રુહમતસે નીકાલા સૈયદે અબરારને
અબતો જાવુંગા મદીનેકો મે "સાબિર" દેખના
યાદ ફરમાયા હયે મુજકો અહેમદે મુખ્તારને

નઇ–ગઝલ–ગાલિબ.

દોસ્ત ગમ ખ્વારી મેં મેરી સઇ ફરમાએંગે કયા
ઝખ્મ કે ભરને તલક નાખુન ન બડહાએંગે કયા
બે નીયાઝી હદસે ગુઝરી બંદા પરવર કબ તલક
હમ કહેં ગે હાલે દિલ ઓર આપ ફરમાએંગે કયા
હઝરતે નાંસે ગર આવે દિદઓ દિલ ફર્શ રાહ
કોઇ મુઝકો યે તો સમઝા દો કે સમઝાએંગે કયા
આજ વાં તેગો કફન બાંધે હુવે જાતા હું મેં
ઉર્ઝ મેરે કતલ કરને મેં વોહ અબ લાએંગે?
ગર કીયા નાંસે ને હમકો કેદ અચ્છા યું સહી
યે જુનુને ઇશ્કકે અન્દાઝ છુટ જાએંગે કયા
ખાનાઝાદે ઝુલ્ફ હુંય ઝન્જીરસે ભાગેંગે કયું
હુંય ગીરીફતારે વફા ઝીન્દાસે ગભરાએંગે કીયું
હુંય અબ ઇસ માઅમુરેમે કહેત ગમ ઉલ્ફત અસદ
હમને યે માના કે દેહલી મેં રહેં ખાએંગે કયા

નઇ–ગઝલ ગાલિબ.

દીલે નાદાં તુઝે હુવા કયા હય
આંખીર ઇસ દર્દકી દવા કયા હય

હય હમ મુશતાક ઓર વોહ બેઝાર
યા ઈલાહી યે માજરા કયા હય
મેં ભી મુંહ મેં ઝબાં રખતા હું
કાશ પુછો કે મુદાઆ કયા હય
જબકે તુજ બીન નહિં કોઈ મોજુદ
ફીર યે હંગામા એ ખુદા કયા હય
યેહ પરીચેહરા લોગ કયસે હંય
ગમઝઓ ઈશવઓ અદા કયા હય
શીકને ઝુલફે અંબરી કયું હય
નીગએ ચશ્મે સુરમાસા કયા હય
સબઝઓ ગુલ કહાંસે આએ હય
અબર કયા ચીઝ હય હવા કયા હય
હમકો ઈનસે વફાકી ઉમ્મીદ હય
જો નહિં જાનતે વફા કયા હય
હાં ભલા કર તેરા ભલા હોગા
ઓર દરવેશકી સદા કયા હય
મંયને માના કે કુછ નહિં ગાલિબ
મુફત હાથ આએ તો બુરા કયા હય

નઈ—ગઝલ ગાલિબ.

ઈબ્ને મરિયમ હુવા કરે કોઈ
મેરે દુઃખકી દવા કરે કોઈ

શરા વઆઇન પર મદાર સહી
અયસે કાતીલકા કયા કરે કોઈ
ચાલ જયસે કગી કમાકા તીર
દીલમેં અયસે કે જા કરે કોઇ
બાત પર વાં જબાં કટતી હય
વોહ કહેં ઓર સુના કરે કોઈ
બકરહાહું જુનું મેં કયા કયા કુછ
કુછ ન સમજે ખુદા કરે કોઈ
ન સુનો ગર બુરા કહે કોઈ
ન કહો ગર બુરા કરે કોઇ
રોકલો ગર ગલત ચલે કોઈ
બખ્શ દો ગર ખતા કરે કોઇ
કોન હંય જો નહિં હંય હાજત મંદ
કીસકી હાજત રવા કરે કોઈ
કયા કીયા ખીજરને સીકન્દરસે
અબકીસે રહેનુંમા કરે કોઇ
જબ તવકકાહી ઉઠ ગઇ ગાલિબ
કયું કીસીકા ગીલા કરે કોઇ

નઇ–શેર–ગઝલ.

બલાયેં ઝુલ્ફે જાનાકી અગર લેતે તો હમ લેતે
બલાયે કોન લેતા જાન પર લેતે તો હમ લેતે

ઉસે કયા કામથા વોહ બે ખબર કયું પુછતા ફીરતા
દીલે ગુમ ગુશતાકી અપને ખબર લેતે તો હમ લેતે
ન લેના કોઇ સોદા મોલ બાઝારે મોહબતકા
મગર કુછ જાન અપની બેચકર લેતે તો હમ લેતે
કોઇ ક્રિયા તેરા કરતા નાલે કરતે કરતે મરજાતા
જો બાહલા તુજસે ચર્ખે કીનાવર લેતે તો હમ લેતે
જો હોતા હમસે હમબીસતર બતા ફીર તેરા કયા જાતા
તડપ કર કરવટે દીન રાત ગર લેતે તો હમ લેતે
ન હોતા કોઈ મીન્નત કશ તેરી શામશીર કા હરગીઝ
યે એહસાં સરપે અય બેદાદગર લેતે તો હમ લેતે
લગાય જામ હોટોસે જો ઉસને હમકો રશકો રશક આયા
કે બોસા ઉસકે લબકા અયે "ઝફર" લેતે તો હમ લેતે

નઈ-શેર-ગઝલ

પસે મર્ગ મેરે મઝારપર જો દીયા કીસીને જલાદીયા
ઉસે આહ દામને બાદને સરે શામહીસે બુઝાદીયા
દમે ગુસલસે મેરે પેશતર કહા હમદમોંને યહ સોંચકર
કહીં જાયે ઉસકા નજી દહલ મેરી લાશ પરસે હટાદીયા
મુઝે દફન કર ચુકો જીસ ઘડી તોયે કેહના ઉસ્સે કે એપરી
વો જો તેરા આશીક જારથા તલે ખાક ઉસકો દબાદીયા
અભી આંખ ઝપકીથી એક પલ કહા ફીરયેજીને ઉઠકે ચલ
દીલે બેકરારને આહ ફીર મુઝે ચુટકી લેકે જગા દીયા

કહા નામા બરને જવાબદો ખતે શોક આશીકે ઝારકા
વહી ખતકો આગમે દાલકર કહા કઈયો ખતકો જલાદીયા
કહા આને દીજીઓ નગેરકો કહા હમ બુલાયેગે શોકસે
તુમે રશ્ક હોતો ન આવ તુમ યેહી કેહકે હમકો હટાદીયા
અગર ઉસલે ખુલતા ન ઈતના તુ તો વોહોતા તુઝસેન તુ નદખુ
"ઝફર" આહ તુને યા કીયાઉસે ઇશ્ક અપના જતાદિયા

નઇ–શેર–ગઝલ.

ગઈ ચર્ક બચક જો હવા પલટ નહિં દીલકો મેરે કરાર હય
કરૂં ગમ સીતમ કામે કયા બયાં મેરા ગમસે સીનાં ફિગાર હય
યે રિઆયા હિંદ તબાહ હુઈ કહો ઉનપે કેસી જફા હુઇ
જીસ દેખા હાકીમેં વખ્તને કહાયે તો કાબીલે દાર હય. કરૂં૦
યે સિતમ કીસીનેભી હય સુના દીયા ફાંસી લાખોકો બેગુનાહ
વલે કલમા ગોંઓકી તરફસે અભી દીલમેં ઉનકે ગુબાર હય. કરૂં૦
ન દબાયા ઝેરે ચમન ઉને ન દીયા કીસીને કફન ઉને
કીયા કીસને યારો દફન ઉને બેઠીકાને ઉનકા મઝાર હય. કરૂં૦
યે ઝમાના વો હય બુરા ફલક ચલો બચકે અલગ અલગ
ન રફીક યહાં કીસીકા કોઈ ન કીસીકા યહાં કોઇ યાર હય. કરૂં૦
શઆે ! રોઝ કુલોંમે જો તુલે કર્યુના ખારે ગમસે વો અબ ઘુલે
ગલે તોક પાવુંમે બેડીયાં કહા ગુલકે બદલે યે હાર હય. કરૂં૦
યે શેહેર દેહલી તો થા ચમન વલે સબ તરાંહકા થા વહાં અમન
વો ખીતાબ ઉસકા જો મીટ ગયા ફીર અબ તો ઉજડાદી યાર હે કરૂં૦

યેહ જો પેડ બોયે થે ફુલકે હે ઇનમે અબ જો ફુલ લગે
જેસે જેસે હમને ગુનાહ કીયે યે ઉની ગુનાહોંકા બાર હય. ક૨૦
પડી આકે જાનોંપે એસી બન કે નશે સબોંકે હુવે હરન
જીસે દેખતા હું પડા હુવા યે ગલેમેં આશકોકા હાર હય. ક૨૦
જીસે ગમ દીયા હય બરમલા હય ખુશીબી દીલકા વોહી ખુદા
ઉસે હર બશર હય જાનતા કે બીજાં કે બીચ બહાર હય. ક૨૦
અય "ઝફર" ભલા તુઝે કીસકા હય ડર તું ખુદાકે ફઝલપે કર નજર
તુઝે હય વસીલા રસુલકા વોહી તેરા હામીયો કાર હ". ક૨૦

નઈ–શેર–ગઝલ.

ખુદા જાને નિગાહોંમે બુતો કયા કામ કરતે હો
નઝર જીસ વકત તુમ કરતે હો કત્લે આમ કરતે હો
જો ભરકર આહ ઉનકા નામ લેતા હું તો કેહતે હય
જતા કર ઈશ્કઅપના કયું મુઝે બદનામ કરતે હો
જુદાઇમેં તુમારી હમ યહાં બેતાબ ફીરતે હય
પડે વહાં બીસ્તરે રાહતપે તુમ આરામ કરતે હો
ખુદા જાને કે હય મનજુર કીસસે મશવરા ઇસમે
તઆમુલ તુમ જો સુનકર વસ્લકા પેગામ કરતે હો
"ઝફર" ઉસ તનદ ખુસે બોસએ લબ માંગતે હો કયા
મગર ઉમ પરદેમેં કોઇ તલબે દુશનામ કરતે હો

નઇ–શેર–ગઝલ

ફીદા હોના બુતોપર મેહઝ નાદાનીકા તગમા હય
ખુદા કે નામપર મરના મુસલમાનીકા તગમા હય
મોહબત ઇસ સનમકી સાફ ઇમાનીકા તગમા હય
ન સમઝો કુફ્ર ઇસકો યે મુસલમાનીકા તગમા હય
પરેશાં હોના ઝુંબુલકા હમેશાં ખાકપર મેરી
ખ્યાલે જુસ્તે જાનાકી પરેશાનીકા તગમા હય
મોહબતમેં પરી રૂઓંકી મુંહસે કુછ ન કુછ બકના
મુકરર એક યે ભી અકલે દીવાનીકા તગમા હય
લગાઉં અય 'ઝફર' કયું કર ન લબપર મોહરે ખામોસી
કે મેં હયરાન હું ઓર યે મેરી હયરાનીકા તગમા હય

નઈ શેર–ગઝલ

ડર ગયા હય જી તુમાહી બેવફાઇ દેખકર
અબ કીસીસે હમ કરેંગે આશનાઇ દેખકર
આશીકે દિલ ખુન શયદા કે આગ તલવું સે લગી
ગયેર કે સીનેપે વો પાયે હીનાઈ દેખકર
થી હમે બોસે કી મુઝકો તુઝસે જો એ ગુમચાલબ
કેહતે કેહતે રૂક ગયા તેરી રૂખાઇ દેખકર
બોસએ ખાલે લબે શીરીં તેરા દીલ લે લીયા
જીતી મકખી કાસ તરાંહસે ઇસને ખાઇ દેખકર
અય "ઝફર" હય છરમસે દેખા રૂખે ખુરશીદે જરદ
યાર કે બાઝુપે તાવીજે તીલાઇ દેખકર

મદીનેકી માલન-ગઝલ.

મદીનેકી માલન મય બન જાઉંગી સૈંયાંકે કારન
ગજરા ગુંથુંગી મય કલગી બનાઉંગાં
ગલેસે લગા કે ફીર પહેનાઉંગી, સૈંયાકે કારન
કળી કળી ચુનકર, રખુંગી છાબમેં
બલમાપે વારકર રીઝાઉંગી સૈંયાકે કારન
રૂઠ ગયે પલમે મનાઉંગી.
બાલમ મેરાં હય છોટા ઉમર મેરી હય છોટી
હીલ મીલ કર ઘરકા કામ ચલાઉંગી
લગાકે ઝગડા મોસે ગયે પરદેસમેં
જોડ હાથોકો મનાઉંગી—

રેસકી-રેસ ગઝલે-કેશરીયા.

નઈ ગઝલ

ચલી ઉલટી હવા હીંદુસ્તાનમેં [૨] હોતે બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
ઉના કયસા અબી ય જહાનમેં [૨] હુંવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
જબસે રેસકી મહોબત હુઈ-સર્વીસ તબસે તુટ ગઇ.
રેહના કયસા અબી ય જહાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
માલ મીલકત જોથી હમારી-અબ ઓ પરાઇ બન ગઈ
બનાપુરા અબ મુફલીસ હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
રો રહી ઓરત હય ઘરમેં બચ્ચે ભુખોંસે મરે.
દાના ખાને ન હય અબ મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
બરબાદ પુરા હો ચુકા-મુફલીસ પુરા બન ગયા.

ખાને ક્રેર ન પઠાસા પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
સતા રહા હથ ભાડેવાલા—લે ઢંઢા કરતાં તંગ હાલા.
રહના કયસા અબી ય મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
દોસ્ત બીરાદર જો હમારે—હરદમ દેતેથ જો સહારે
અબતો આતા નહી કોઇ પાસમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
બેચકે સામાન ઘરકા—ઘોડોં પે લગવા દીઆ
પીને પાની ન લોટે મકાનમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં
વીનમેં ઘોડ લગાતા—ખોસમેં હોતા ખડા
વાંધે ખીચડીકે હો ગયે હાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમે
મેરી તરહસે ભાઇઓ—બરબાદ કીતને હોગયે
રહના આપબી ઉનકે ખ્યાલમેં [૨] હુવા બરબાદ રેસકે મયદાનમેં

નઈ-ગઝલ ડાવરે.

ઈલાહી ઇશ્ક મોહંમદ મેં ફમ ફના હોવે,
જબાં પે કલમા હો ઓર લબપે મુસ્તફા હોવે;
મદીને પોંહચું તો પુરી મુરાદ હો દીલ કી,
જુદા મંય કુફ્ર સે હું મુઝ સે વોહ જુદા હોવે,
ફીદા હો સરવરે આલમ પે જાં મેરી યારબ,
હમારે દીલકા બી પુરા યહે મુદ્દઆ હોવે;
તમામ ઉમ્રકો ગફલત મેં હમને ખોયા હે,
કીએ હંય જુર્મ બહોત દેખેં ક્યા સજા હોવે;
તુમ્હેં જો યુસુફે મીસરી બી દેખેં ગશ ખાએં,
નકાબ ચહેર એ અન્વર સે જો જુદા હોવે;

જબાને હાલ સે અબ "ડાવરે" યેહી કહેતા હે,
હય ખુશ નસીબ જો ઇસ્લામ પે ફીદા હોવે.

નઈ—કવાલી ડાવરે.

જો બંદા હે તેરા બુતોં કા નહિં હે
જો શયદા બુતોં કા હે તેરા નહિં હે;
મલેં ખાકે રોઝા શબ્બા પાએ લાખોં,
મોહંમદ કા દર હે કલ આ નહિં હે,
જહન્નમ મેં અય દીલ જલેગા વો બેશક;
મોહંમદ કા દીલસે જો શયદા નહિં હે,
બુતોં પર જો ઇમાન રખતા હો ઇન્સાં.
વોહ કાફર હે બંદા ખુદા કા નહિં હે,
સવાલી નહો જાકે વહેશત કીસી સે;
દરે હક સે કયા તુઝકો મીલતા નહિં હે.

નઈ—કવ્વાલી ડાવરે.

જાન મેરી ઉસ શાહે કવનેન પે કુરબાં હો જાએ,
અપની બખશીશ કા ઇલાહી યેહી સામાં હો જાએ,
જીતેજી પોંહચું મદીને મેં ઇલાહી મંય ભી,
ફઝલ કર ફઝલ કે પુરા મેરા અરમાં હો જાએ,
પર તવા નુરે નબીકા જો પડે ઇસ દીલ પર,
જુલ્મતે દુરહોં અડે માહે દરખશાં હો અએ,
દેખલેં તુમકો તો મુસા ભી ગીરેં ગશ ખાકર,

કુચ્છ તકલ્લુમ નકરે હાલ પરેશા હો જાએ,
હુશ્ને યુસુફ ભીતેરા સદકા થા મહેબુબે ખુદા,
ચશ્મે બીના સે જો દેખે તુઝે હયરાં હો જાએ,
મુઝકો લીલ્લાહ મદીને મેં બુલા લીજે હુજુર,
તાકે કામીલ વહાં રહેકર મેરા ઈમાં હો જાએ,
"ડાવરે" કા એક ઈરાદા હે લીખે નઅતે નબી,
સોદા એહ પુરા હો દીવાને કા દીવાં હો જાએ.

નઈ–કવ્વાલી ડાવરે.

જલવા ઉસીકા જલવા નુમાઈ ઉસી કી હે,
સબકા વહી ખુદા હે ખુદાઈ ઉસીકી હે,
કયુંકર બયાં બુજુરગીએ શાને કરીમ હો,
સચ્ચા વહી હે એક બડાઈ ઉસીકી હે;
જલવા હર એક રંગ મેં દેખા ઉસીકા હે.
રંગત હર એક ફુલને પાઈ ઉસી કી હે,
શોકે લકા ઉસીકા હે હર એક આંખ કો,
હર એક દીલમેં યાદ સમાઈ ઉસી કી હે.

પહેલો હિસ્સો સમાપ્ત.

સુરત બરાનપુરી ભાગળ ઉપર આવેલા શ્રી "મોઢેશ્વર" પ્રિ. પ્રેસમાં મણીલાલ ભગવાનદાસે છાપી.